

Mesilasperede talvitumise tulemuste analüüs, ilmnunud probleemid, lahendused talvekadude vähendamiseks

Kokkuvõte Raimo Kiudorfi loengust Põlvamaa mesinike õppepäeval Rápina Aianduskooli ruumides 25.aprillil 2008.a., PR-4-1.5-35

Mesinduspäev toimus Eesti mesindusprogrammi raames, mida toetab Euroopa Liit

Milline on olnud möödunud talv, kui sobiv oli see mesilastele? Mesilased on aegade jooksul harjunud niiskuse ja temperatuuride kõikumistega. Pere ei sure välistingimuste tõttu, vaid põhjusel, et mesinik on oma vahelesegamistega midagi ära rikkunud, lugenud end targemaks kui mesilased. Mesilased on meie maailmas elanud 65 milj. aastat, meie sellest ajast ainult kübekese. Inimtegevus mõjutab mesilaste elutingimusi mitmel erineval viisil:

- oleme muutnud mesilaspesa asukohta ja selle kuju, suurust jne.
- muutnud oleme keskkonda, mürgid, monokultuurid
- GMO kasutusele võtmine
- võtame ära mee, mis on väärtuslik, asendame selle väheväärtusliku suhkruga, mille tõttu kevadine haue nõrgem, mesilaste kehakaal väheneb isegi kuni 40 %
- sügisel teeme pesa korda oma nägemuse järgi, lüües segamini mesilaste poolt korraldatu
- segame, ristame eri tõuge, mistõttu võib juhtuda, et talvel peredel polegi haudmevaba perioodi, nad kurnavad end välja ja surevad.

Kas pole mõttekas mesinikel kohandada end mesilaste järgi, mitte püüda saavutada vastupidist.

Nüüd probleemidest, mis on minule laekunud telefonitsi, otsekontaktide ja õppepäevade, kirjade kaudu. Milline on olnud perede talvitus, suremine, suremiste aeg ja põhjused.

1. Esimene info perede suremisest tuli detsembris, õnneks mesinikelt, kes polnud osalenud õppepäevadel.

Tunnused: - sööta küllaldaselt; - mesilasi väga vähe kärgedel, põrandal

Selgus, et varroatoosi tõrjet pole tehtud pikka aega, millal tehtud, ei tea. Langetise sõelumisel oli paber lestadega täidetud. Nüüd jäi ka mesinik uskuma, et pered hukkusid "tänu" lestadele. Mida oleks pidanud tegema? Tõrje, kas fumisani, apistani, amipol-TM või oblikhappe, sipelghappe, tümooli või mõne muu vahendiga. Vastavalt nakatumisele valida tõrje meetodika.

2. Mesilasi palju põrandal, peaga kannudes. Söödeti kõiki peresid võrdselt, arvestusega kärje kohta 1,5-2 kg sööta. Pere, kes suri, oli 6 kärjetänaval. Põhjuseks võis olla, et sügisel varastati pere söödast tühjaks, ilma, et mesinik oleks seda märganud.

Järgmine suremiste laine tuli jaanuari lõpus ja veebruari algul. Üheks põhjuseks ikka varroatoos. Teiseks põhjuseks mee kristalliseerumine "tänu" rapsimeele.

Huvitav oli juhtum, kus kärj oli pundunud, tilkus, ebameeldiva lõhnaga. Hapnes ka sein. Kärj oli tumeda kaanetisega. Pesa oli pealt tugevasti kaetud, kile + matid. Vahelaud ja külpmatid põrandani. Mesinik arvas, et nii imiteeris ta puuõõnt, kus on ju kõik tihe. Kindel põhjus oli siin niiskus, oma osa ka temperatuuri kõikumistel. Osa peresid hukkus söödapuudusel. Perede sööda tarve on väga erinev, seda mõjutavad:

Mesilaste tõug; haudme olemasolu; häirimisfaktor, näiteks tihased, vibratsioon, hiired. Ühe pere hukkamise põhjus võis olla lehemesi, väga sarnased tunnused noseματοosisiga. Pesa roojatud, ebameeldiv lõhn.

Erinevus oli selles, et kesksool oli hästi tumepruun, noseματοosisi puhul aga valkjast ja keerdudetat.

Kui tuleb augustis palju lehemett, 1,5-2 kg päevas, siis panna peale magasin.

Kokkuvõte:

- Perede talvitus õppepäevadel osalejatel väga hea. Perede suremus praktiliselt 0.
- Pesad puhtad, langetist vähe.
- Mesinikel, kes ei teinud lesta tõrjet, oli perede suremus üle 50 %.

Eredamad näited: 25 perest jäi järgi 8; 18 perest jäi järgi 2; 10 perest jäi järgi 1;
5 perest jäi järgi 0.

Lektor: Raimo Kiudorf

Tel: 50 89 656